

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 133.

Tiende Session.

35te Møde.

Torsdagen den 19de November.

(Fortfat.)

Minesind (forts.): Jeg har ikke Grund til at antage en saadan Mine, thi den Sag, for hvilken jeg kæmper, har jo ikke seiret endnu, og jeg er saaledes endnu ikke gaaet ud af Kampen som Triumfator, ja, jeg har jo ikke engang en stakkels Adresse fra Paars's Hødeby til at vinde om min Bøsse. Jeg har heller ikke tænkt paa at triumphere; Tingene er vistnok den, at den ærede Rigsdagsmand har ladet sig skuffe af, at jeg maaskee noget stærkt har udtalt min Glæde over, at den Overbeviisning, jeg har, har seiret paa Tankens Gebeet. Hvad jeg har sægtet for, har altid været det, som jeg efter min fulde Overbeviisning ansaae for at være det Rigtige — det haaber jeg ogsaa, den ærede Rigsdagsmand vil indrømme mig — jeg har aldrig havt nogen arriere-pensée, nogen Agtertanke. Naar det nu gaaer saaledes, at jeg seer det, som jeg meget bestemt anseer for det Rigtige, seire, da kan det vel være, at mine Ord maaskee blive noget stærkere, og at jeg holder mit Hoved noget høiere end ellers, men jeg vil da bede den ærede Rigsdagsmand ikke tilskrive dette den triumpherende Stemning — jeg vilde ønske, jeg kunde sige Tilstand, thi saa havde vi seiret — men Glæden over at see, at det, jeg har kæmpet for, har seiret, idetmindste paa Tankens Gebeet. Harde hvad jeg i dette Dieblit kæmper for ikke seiret paa det Gebeet, saa havde vi vistnok ikke fra den høitærede Rigsdagsmand hørt dette lyrisk-elegiske Udbrud

om det danske Folk og den dæmpede Tone om, hvorledes Frygt kunde dæmpes, men saa havde vi vistnok hørt Argumenter.

Gomard: De mange formelle Anker, der ere fremsførte imod det af mig tilligemed andre ærede Rigsdagsmænd stillede Endringsforslag, synes ikke at have været Modstanderne deraf tilsvækkelige, og man har derfor grebet til at sige: „Det er komiss". Nu er det saa naturligt, at hverken jeg, og vistnok heller ikke nogen af de andre Herrer, som med mig have stillet dette Forslag, have fundet noget Komiss deri; men det Komiss kom dog frem paa en ikke saa ganske uheldig Maade gennem det Foredrag, som vi hørte af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Eskærning), men, som jeg troer, uden egentlig at ramme selve Forslaget. Jeg troer nu, at det Komiss egentlig mere laa i den Maade, hvorpaa han behandlede et Stof, som egentlig slet ikke var tilstede; han skabte Stoffet selv, for at faae det Komiss ud deraf (Eskærning: Nei, saa lykkelig er jeg ikke, at jeg kan det!). Ja, det er dog ikke noget Usædvanligt, at den ærede Rigsdagsmand saaledes selv kan skabe sig et Stof, der seer komiss ud, men som egentlig ikke er det, der ligger for. Jeg finder nu, som sagt, ikke disse Mesterprøver saa usigelig komisse. Naar den ærede Rigsdagsmand siger: Siig mig dog for Gud og Alverden, hvorledes en Mand, som vil være Smed, kan aflægge Mesterprøve; hvad skal det være for en Prøve? Han kan jo blive Kleinsmed, Grovsmed, Ankersmed, Spore-mager, Løismed og Nagelsmed. Men jeg svarer ganske simpelt: Ingen Smed lærer alle de Sag, og den, der vil etablere sig, maa alt-